

Մեր հասցեն՝ Թիֆլիս, «Մշակ»-ի խմբագրություն, Գանդուկայա, 3:
տեղում, «Մշակ»-ի խմբագրություն
Tiflis, Redaction „Mschak“
Тифлис, Редакция „Мшак“
Гандуковская, 3:
Խմբագրության աշխատանքը՝ 2-53.
Տպարանի աշխատանքը՝ 5-66.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրությունը բաց է առ. ժ. 9-3
(բացի կիրակի և առն օրերից)

Տարածարժեքները ընդունվում են
ամեն խոսքով, I երեսի վրայ տողը (պէ-
տի) 15 բուլբուլ, IV երես 10 բուլբուլ:
Մանկագրերի համար՝ 600 բուլբուլ:
ՔՊԱՌԻԿ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
21 ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒՄ:

ԳԻՆԵ Է 26 Դ.

ԲԵՏՈՒՆԵ Է ԲԵՏԱՆՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԲԱՆԱԳՐԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ԱՐԾՐՈՒՆԻ ԼՐԱԳՐԻ
1921 թ. յուլուլար ամսի համար 1921 թ.

(50-Բ Գ ՏԱՐԻ)
Բաժանորդագրին է՝ (պայմանական) Թիֆլիսում և դուրսը՝ յու-
լուլարի 1-ից մինչև փետրուարի 1-ը 600 ռուբ.

ԱՊՐԱՆԻԿ ԲԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ 21 ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒՄ

ԺՈՂՈՎՐԴ. ԼՈՒՍՈՒՐՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ հովանա-
ւորութեան տակ գտնուող՝

ԱՌԵՏՐԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ԿՈՒՐՍԵՐ

Տ. Մ. ՓԻԼՈՑԵԱՆԻ

ԵՐԿՈՒ ՍԵՌԻ ԱՆՁԱՆՑ ՀԱՄԱՐ

(Թիֆլիս, Միջաշխարհային փող. 24, հեռախ. 934): Խմբագրության ընդու-
նելությունը ժամը 10-12 և 5-9-ը: Պարագմունքներն սկսվում են
յուլուլարի 20-ից: Մրցվելը և կանոնները ուղարկվում են տրուում են
20 ուղարկվող կտրվածքի գինատառեր: 299 10-3

ԻՆՉ ՍՏԱՑԱՆԲ

Մի ամսից առաջ է, ինչ Հայ-
աստանը սովետացման է ենթար-
կուած: Այդ յեղաշրջումը կա-
տարուեց այնպիսի մի ժամանակ,
երբ դժբախտ երկիրը դաշնակե-
ցական ապրիկարութեան պատ-
ճառով հասցուել էր մահուան
չմբին: Ուստի ամեն մի մարդ,
որ հեռու է նախապաշարմունք-
ներից և գիտէ գնահատել դրու-
թիւնն ու իրերը իրանց իսկական
արժէքով, բնական էր համարում
Հայաստանի սովետացումը, քանի
որ շուրջը չէր կար մի այլ իրա-
կան ոյժ, որ պահպանէր երկիրը
վերջնական կորստից: Մենք ա-
մենք կարծում էինք թէ Սովե-
տական Ռուսիան կարող է գէթ
բաղաբական ոյժ ներարկել մեռ-
նող երկրի երակների մէջ: Բացի
դրանից, Փրագնեքը, որքան և
անբովանդակ ձայնարկութիւններ
լինեն, շատ կրկնուելուց մի քրոշ
ազդեցութիւն թողնում են լսող-
ների վրայ: Եւ այսպէս էր այն
ժամանակ Մուսաֆա - Քէմալի
նկատմամբ: Մարդը շարունակ
կրկնում էր թէ ինքը հայ ժո-
ղովրդի հետ չէ կառուում, այլ
դաշնակցութիւն և իմպերիալիստների
հետ Հաւատարմութիւն, և հաւատա-
ցողները պէտք է, բնականաբար,

ասէին թէ մեծափառ կոմունիստ
միլիոնները կը հեռանան Հայաս-
տանից, հէնց որ նա կը դառնայ
նոյնպէս մի կոմունիստական
երկիր:

Այսպէս հաւատում էր և ըն-
կեր Կասեանի կառավարութիւնը,
ուստի իր առաջին գործերից մէ-
կը դարձրեց Ալեքսանդրօպոլի
պայմանագրի չըճանաչումը և դի-
մեց միլիոններին, առաջարկելով
կնքել նոր դաշնագրութիւն եղ-
բայրական հիմքերի վրայ:

Ամսից առաջ է անցել, և հայ
ժողովուրդը դեռ չէ տեսնում իր
հայրենիքի դրութիւնը մաղի չափ
անգամ փոխուած: Առաջուայ պէս
բազմաթիւների և որբերի հայրենի-
քը բոլորովին կարուած է աշխար-
հից: Ոչինչ հաղորդակցութիւն չը
կայ, պոստ և հեռագիր ասած
բաներից աղօտ յիշողութիւն է
միայն մնացել: Ինչ պիտի լինի
ազգայնականութեան դրութիւնն այս
անճանապարհ երկրում-սարսա-
փելի է մտածելն անգամ: Առա-
ջուայ պէս Ալեքսանդրօպոլը դեռ
թիւրքերի ձեռքին է և թիւրքա-
կան խժգոնութիւնների լուրերն են
զայիս այդ տնաղջ երկրից: Նոյն
իսկ Չանգեզուրն ու Նախիջևանը
մինչև այսօր չը մասն Սովետա-
կան Հայաստանի մէջ, ինչպէս
յայտարարել էր Ազերեյանի կա-

ռավարութիւնը: Գոնէ բացուէր
Պարսկաստանի ճանապարհը, —
բայց այս էլ չը կայ: Մուստաֆա
Քէմալը մերժեց վերադառնալ Ալեք-
սանդրօպոլի խայտառակ պայմա-
գիրը, և յայտնի չէ թէ ինչ պիտի
դուրս գայ այս դրութիւնից...

Ընդհանուր առմամբ, այս բո-
լոր երկրները ցոյց են տալիս
թէ չափազանցած էին Սովետա-
կան Ռուսաստանի վրայ դրած
յոյսերը: Կարմիր Մոսկվան, ինչ-
պէս երևում է, մտադիր չէ Հայ-
աստանի կոմունիստների սիրուն
աչքերի համար գործուն և կտրուկ
բաղաբականութիւն սկսել մի-
լիոնական-պանիսլամական արեւել-
քում: Մինչև այժմ Մոսկվան բա-
ւականացել է միայն ողջոյններ
ուղարկելով Սովետական Հայաս-
տանին ամեն տեսակ բարի ցան-
կութիւններով: Իսկ բարի ցան-
կութիւններով, ինչպէս յայտնի է,
դժուրք էլ է ստլայատակուած:

Ինչպէս հաղորդում են եկողնե-
րը, Սովետական Ռուսիան չափա-
զանց թոյլ է Հայաստանում, որ-
պէսզի կարողանայ, եթէ կամե-
նայ անգամ, հեղինակաւոր դարձ-
նել իր ձայնը... Ասում են որ
կարմիր զօրքեր շատ չըկան Հայ-
աստանում, և այս բանը լաւ հա-
շուէ են առնում միլիոնները:

Եւ այսպէս, մեր դժբախտ հայ-
րենիքի դրութիւնը շարունակում
է միայն փոքր ու փոքր: Մենք
չենք ստում թէ հայ կոմունիստա-
ներն են ստեղծել այդ դրութիւ-
նը: Ոչ: Ինչպէս էլ վերաբեր-
ուենք նրանց, ճշմարտութիւնը
պիտի հարկադրէ մեզ խոստովա-
նել, որ նրանք ստացել են վերջ-
նականապէս քայքայուած մի ժա-
ռանդութիւն:

Ամբողջ հարցն այն է թէ իրանք
հայ կոմունիստներն որքան
ընդունակ կը լինեն աւերակները
շինելու, ստեղծագործելու:

Մինչև այժմ այս հարցի հա-
մար էլ չունինք առանձնապէս
յուսատու հանգամանքներ: Մինչև
այժմ հայ բոլորիկները միայն այն
են կարողացել անել, որ ազգայ-
նացրել են բանկերը, փակել են
բարեգործական ընկերութիւնները,
ոչնչացրել են նեքքին և արտա-
քին փոխառութիւնները: Ասել է՝
նոյն շարունակին բոլորեցիք, ինչ
Ռուսիայում:

Բայց նա դժնացնել չէ կարող:
Որովհետեւ Հայաստանը Ռուսիա

չէ: Հայաստանի ցաւը չունի ոչ
մի այլ երկիր: Նրան պէտք է
կենդանացնել: Կենդանացնելու
միջոցները չեն երևում: Ահա
ինչն է ցաւալին:

ՈՒՂՂՈՒՄՆԵՐ

Պարտք եմ համարում հերքել այ.
Ռաշիդի մի քանի սխալ և զրպարտիչ
տեղեկութիւնները, որոնցով խնդրուած
է նրա «Հայոց Բարեգործական Ընկե-
րութիւնը» յօդուածը («Մշակ» № 6).

1) Ներկայումս Բարեգործական Ըն-
կերութեան Խորհուրդը բացառապէս
դաշնակցականներից չէ բաղկացած,
ինչպէս կարելի է հետեցնել յօդուա-
ծից: Խորհրդի նիստերին միշտ մաս-
նակցում են ժողովրդական Կուսակե-
ցութեան հինգ անդամներ և մէկն էլ
անկուսակցական:

2) Երբք ամիսներից ի վեր վարելով
Խորհրդի անդամի պաշտօն, կարող եմ
վկայել որ Խորհրդի նախագահ այ.
Զօրի Զօրեանը, թէև դաշնակցական,
վերին աստիճանի կօրեկաւ և անկող-
նապահ վարչականութեւ պիտի դէպի
գործը և նուիրում է ընկերութեան
շահերին: Այսպէս է և փոխ-նախագահ
այ. Ասումեանը, անկուսակցական:

3) Պ. Ալեքսանդր Մելիք-Աղաբաշե-
րէնք ժողովրդական կուսակցութեան
անդամ չէ եղել:

4) Խորհրդի ոչ մի անդամ իր
պաշտօնավարութեան համար ուճիկ
չէ ստանում:

5) Գրադարանի դրքերն ստուգելու
համար լիւրի վարձատրութիւն է
նշանակած գրադարանի ծառայողնե-
րին, թէև նրանք աշխատում են այն
ժամերին, երբ պարտաւոր են դառն-
ալ գրադարանում: Ստուգութեան
գործը մասնադնին կատարում է
Խորհրդի անդամ այ. Աւետիսեանը.
Նրա աշխատանքի մասին ես եմ գե-
կուցում առեւ Խորհրդին, վկայելով
որ նրա կատարած աշխատանքը շատ
կարեւոր է գրադարանի վերակազմու-
թեան և նոր գրացուցակ կազմելու հա-
մար: Խորհուրդը նրան նշանակել է
վարձատրութիւն, և ես չը դիտեմ
ինչու այ. Աւետիսեանը պիտի ձրի
կատարէ այդ մանրակրկիտ գործը:

6) Խորհուրդը պահում է զպրօցներ
և ծախսում է նրանց վրայ մէկ ու
կէս միլիոն ռուբլի. բոլորովին մաս-
ցածին և նոյնիսկ անմիտ բան է
յօդուածագրի պնդումը թէ Բարեգոր-
ծական Ընկերութիւնը զպրօցներ է պա-
հում Ազգային Խորհուրդի նպաստով:

7) Գրադարան - ընթերցարանի բա-
ժանորդագրին հին է մնում, եթէ
այ. Ռաշիդը չնորհ անէ հաշուել թէ
այժմեան փողով ինչ է անում նախ-
կին 15-20 կոպէկը:

Խոր. անդ. Ա. Բաբախանեան

Հ ե ո ա գ ի ր Գ ե ր

(ՎՐԱՍՏԱՆԻ ՀԵՌ ԳՈՐԾ.)

12 յունի.

Սով. Ռուսաստանի պաշտօնագիրը Մեզիային

1907-08.—Կրասնի յանձնեց Լոյդ-
Չորջի պաշտօնագիր արտաքին գոր-
ծերի ժողովրդական կոմիտայի կող-
մից, որով պահանջում է անգլիական
կառավարութիւնից կատարել գերի-
նեքին փոխանակելու հարցի առիթով
կապուած համաձայնութիւնը:

Պաշտօնագիրը վերաւորական դար-
ձուածքներով մեղադրում է, որ Բրի-
տանական կառավարութիւնը իր պար-
տաւորութիւնները խախտում է:

Ռուս քանութիւնների դժգոհութիւնը

ՊԱՐԻԶ.—«Տան»-ը հաղորդում է.
Պատերազմայիններին կօնցէսիաներ
տալու մասին սովետական կառավա-
րութեան բանակցութիւնները եւրո-
պական մեծ պետութիւնների հետ՝
յարուցանում է դժգոհութիւն ուսու-
բանութեան շրջանում, որոնք մեղա-
դրում են կառավարութեանը դաւա-
ձանութեան մէջ:

Երկրորդ 2 արժ

ՊԱՐԻԶ.—Լոնդոնից հաղորդում են,
թէ Մետօքսթընում տեղի են ունեցել
նոր երկրաշարժեր: 500 մարդ սպա-
նուել և վիրաւորուել են:

Մարտի 12-ին Փրանսիայում

ՊԱՐԻԶ, (Սկիզբը չը կայ). — Երէկ
երկրաշարժի յայտնի դարձան 85 ձա-
յնաւորութեան հետանքները. տեղերը
բաժանուեցին այսպէս. հանրապետա-
կաններ (պահպանողականներ) — 15,
ձախակողմեան հանրապետականներ —
19 արմատականներ և արմատական-
սօցիալիստներ — 41, սօցիալիստներ —
10: Ընտրութիւնները ըստ երեւոյթի
նպատակաւ են աշխուժեցան և ձա-
խակողմեան կուսակցութիւնների ի
փաստ կենդանի:

Սերի պայմանագիրը չը պէտք է փոփոխուի

(Հելսինկական հաղորդագրութիւն)

Լոյդ-Չորջը յայտնեց համայնքների
պաշտօնում, թէ բանակցել Բէժալ-Փա-
շայի հետ անհնարին է: Մենք ցանկա-
նում ենք խաղաղութիւն Փոքր Ասիա-
յում և ուշադրութեան կանենք ամեն
մի խելացի առաջարկ, բայց ես խն-
դում եմ պարզապէս չը բարդա-
ցնել մեր քաղաքականութիւնը Արե-
ւելքում, յիշուելով այնպիսի դէպքերի
մասին, ինչպէս օրինակ Յունաստանի
քաղաքականութիւնների վրայ: Չարագանց
կենսական շահեր են միացնում Ան-
լիային Միջերկրական ծովի հետ և

մենք կարիք ունենք յոյն ժողովրդի
բարեկամութեանը:

Պրէմիէրը ինգլից պարլամենտին
թողնել Սէվրի պայմանագիրը վերա-
քննելու միտքը, որովհետեւ Անգլիայի
համար անհրաժեշտ է խուսափել Արե-
ւելքում երկրի հին դրութեանը վերա-
դառնալուց, որ օրհասական եղաւ Ան-
գլիայի շահերի համար:

(ՌԱՍՏ. ՄԱՍՈՒՆԻ ԲԻՐՈՅ)

Վենիզելոսականները շարունակում են կռուել

ԱԹԷՆԷ, 19 դեկտ. Աթէնքի Կ. Պոլ-
սի «Կաֆիմերնի» թերթը հաղոր-
դում է.—Միջոցառում ձեռնարկա-
ւած են երկու անհատ, որոնք նպա-
տակ ունենին սպանելու Կոստանդին
Թագաւորին: Չը նայած մեր նենգա-
միտ քաղաքական հակառակորդներին,
մենք այնպիսի միջոցների չը դիմե-
ցինք, որպիսին նրանք ընդունեցին
Վենիզելոսի վրայ յարձակում գործե-
լուց յետոյ: Մենք չը սպանեցինք ան-
մեղ մարդիկ, թալանի չենթարկեցինք
մեր հակառակորդների խնայարա-
տները և տները, այլ միայն ձերբակա-
լեցինք Վենիզելոսականների գլխաւոր-
ներին առանց Յունաստանը տերորի
տակ դնելու:

Քեմալիստները Սեւ եւ Մարմարա ծովերի ափերում

Կ. ՊՈԼԻՍ, 25 դեկտ. «Ստամբուլ»
թերթը հաղորդում է թէ Քեմալիստ-
ների չետաները այս օրերս երեւո-
ցին Սեւ եւ Մարմարա ծովերի ափե-
րին: Նրանք յարձակում գործեցին
Եալովի և Գիմլիի վրայ: Եալովի
մօտ կռիւ տեղի ունեցաւ յունական
զօրքերի հետ, ուր սպանուեցին 5
յոյն: Եալովում պատասպարուել են
չըլակայ դեղերի հայերը, որոնք
սկզբից փորձ էին անում Քեմալիստ-
ներին դիմադրելու: Յունական զօր-
քերին հրաման է արուած դիմադրել
նրանց, բայց առաջ չը դնալ:

Քուղճուազիայի դէմ

ՄՕՍԿՈՒԱ, 11 յունի. (րադիօ).—
Տաշկէնտի Սովետական և ազատել
ծառայութիւնից մասնաւոր անձանց
սպասաւորներին, բացառութեամբ բը-
ժիշկների մօտ ծառայողների, ուղար-
կելով այդ սպասաւորներին մանկա-
պարտէզներ: Նախկին պաշտօնականներ
և անատէրներ ընտանեկանները հա-
նուած են էլեկտրական լուսաւորու-
թեան ցանցից: Լուսաւորութիւնը կը
տրուի դպրոցներին և հիւանդանոցնե-
րին:

պէտք է եղել մի յարմար բանով
լրացնել, այդ քարի—խիղարի—դերը
կատարել է նա, տիկ. Չարէլը:

Նա ինչպէս թիֆլիսում, նոյնպէս և
Թիֆլիսից դուրս—գաւառներում իր
այդ առաւելութեամբ միշտ լաւ տեղ
է գրաւել իր ընկերների մէջ, շատ
անգամ նոյն իսկ նրանց համար մօր
դեր կատարել:

Տիկ. Չարէլը մասնակցել է հայ
բեմին 1980-ական թուականներից.
ուղիղ այն ժամանակից, երբ Կով-
կաս ոտք կոխեց մեր բեմի փառք
ու պարծանք Պ. Աղամեանը, տիկ.
Չարէլը նրա անբաժան ընկերն է
եղել, նոյնիսկ նրա խնամատարը, դեռ
աւելին կասե՞ք՝ նա տաղին երախ-
տիք ունի մեծ դերասանի վրայ, քա-
նի որ նա—Աղամեանը—հաւատարմ
ոգիւհարցութեան, զիջեցներ չէր կա-
թող առանց ճիշդութիւնի քննել և կա-
րիք ունէր մի օգնականի:

Տիկ. Չարէլը անգլից քանակու-
թեամբ յիշողութիւններ ունի անմահ
Աղամեանի կեանքից, շատ ցանկալի
էր, որ այդ յիշողութիւնները զրի
առնուէին, քանի որ նրանք շատ պի-
տանի բաներ են հանգուցեալի կեն-
սագրութեան համար:

Ի սրտէ ողջունելով ազնիւ տիկնոջ
քառասնամեակը, ցանկանում ենք, որ
նա իր կեանքով ու գործունէութեամբ
կենդանի օրինակ հանդիսանայ մեր
միւս մատուղ դերասաններին:

Յովհ. Մալխասեան

ՔԱՌԱՄԱՐԱՄԱՅ ԴԵՐԱՍԱՆՈՒ- ԹԻՒՆ

Ամսիս 10-ին, Արտիստական թատ-
րոնում տեղի ունեցաւ դերասանուհի
Չարէլի բեմական գործունէութեան
յօբելեանական հանդէսը:

Յարգելի յօբելարուհու քառաս-
նամեայ դերասանութիւնը ընդգրկում
է մայրենի բեմի աստիճանական դար-
գայման պատմութիւնը:

Դերասանուհի Չարէլը քառասուն
տարի առաջ հանդէս է գալիս բեմ
հանգուցեալ Աղամեանի խմբի հետ
և շատ շուտով դառնում հանձարեղ
դերասանի մտերիմ բեմական ըն-
կերը, ուղեկցելով նրան գրեթէ դե-
րասանական բոլոր շրջադարձիւն-
ներին:

Թիֆլիսում 79-ական թուականներից
ա. Չարէլը իր ծաղիկ հասակից
սկսած մինչև ներկայ ժամանակ-
ները անարժուէ լինել է հայ դերա-
սանին վիճակուած բոլոր դառնու-
թիւնները, նիւթաման ծանր և ան-
ապահով կացութիւնը:

Նրան ոչինչ չէ հրաշարել, քառա-
սուն տարեկան ընկացքում՝ մարդիկ
ոչնչութիւնից հասել են երջանկու-
թեան՝ բախտաւոր և ապահով կեանքի,
մտածել են իրանց անձնական բա-
րիքների մասին, իսկ ա. Չարէլը
տարուած էր բեմական արուեստով,
նրա հոգու և մտքի դադողունքի ա-
ւարկան էր միմիայն դերասանութիւ-
նը: Ահա թէ ինչու ա. Չարէլը մեր
դերասանների շարքում օրինակելինե-
րից մէկն է հանդիսանում: Բարեխիղճ
դերակատար, ճշմարտ և օրինաւոր,
ոչ ցուրտ, ոչ բաղդ ոչ կենսական
նեղութիւնների և կարիքների չեն
կասեցրել նրան իր պարտականու-
թիւնները ճշտօրէն կատարելուն:
Յարգելի յօբելարուհին իսկապէս ե-
ղել է և մայրենի բեմի արժանաւոր
մշակը, նա իր կեանքի ամենալուա-
գոյն շրջանը դերասանութիւն է հայ թա-
րոնին:

Եւ երկուշաբթի կայացած յօբելեան-

նական հանդէսը ապացուցեց, որ հայ
հասարակութիւնը զնահատում է մեր
տաղանդաւոր դերասանուհու հին ծա-
ռայութիւնը հայ բեմին և դերա-
սանութիւն:

Ներկայացումը անցաւ մեծածեծ
օվաքաներով տիկ. Չարէլի հասցէին
և նիւթականի կողմից միանգամայն
յաջող:

Ա. Ն.

ՄԱՐԿ-ԻՍԵՆՈՒՄ—

ՏԻԿԻՆ ՉԱՐԷԼԻՆ

Գրել—Պաշտօն հեղինակ ՅՅՐ. ՌԱՍՏԱՆԻ ԲԻՐՈՅ

Մեր պատմական, մեր պատուական
Հարաբար լեռներից,

Հարաբար Պրլը—Պաշտօն
Հայրենիքի կողմերից,

Որտեղ խորունկ ձորի միջով
Թաթառ գետն է միշտ հոսում,
Հին օրի անց ու դարձը
Անվերջ պատմում ու խօսում:

Հայոց մեղիք Շահնազարի
Մարաթ—Պատմում ամուսնուց,
Որի պատկերն այնպէս շքեղ
Տալիս ևս մեզ Դու վաղուց—

Քեզ բիւր օրհանք, բարի մտքանք
Քառասնամեայ Բո առնին.

Միւր ողջին, խինդ ու բերկրանք
Թող միանայ այս ձօնին:

Ծնորհաւորանք ու մեծարանք

Պրլը—Պաշտօն, Վիտիսից,
Նախընտրեալ պրլայինից
Եւ Հումայի նրա հարսից...

10 յունիս 1921 թ.
Թիֆլիս

ՊԵՏԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱՏԻԿ ԹԱՏՐՈՆ

Հայոց Դրամատիկ ընկ. երկուշաբ-
թի, յունիս 10-ին, ի պատիւ վա-
տականոր դերասանուհի տիկ. Չարէլի
40-ամեայ բեմական գործունէութեան,
տուեց իր այս սեզոնի առաջին յօբե-
լեանական ներկայացումը: Բեմադրուեց
Ֆրանսիական կեանքից 5 գործողու-
թեամբ մի մեղոյրածա, իսկ երկրորդ
բաժինը կազմուած էր յօբելեանական
հանգէսից:

Այդ ներկայացումը մի յաջողական
ներկայացում էր, որպիսին պատիւ է
բերում թէ Դրամ. Ընկ. վարչութեանը
և թէ դերասանական խմբին: Թատրո-
նը ծայր է ի ծայր լիք լինելով, հաս-
տատում էր այն փաստը, թէ մեք
հասարակութիւնն էլ վերջապէս, դե-
տակցում է թէ ժամանակ է արդէն
մեր թմբի շարքաւ մշակներին վարձա-
արել թմբի բարձրագույն և թէ նիւթայա-
Յօբելարուհու բեմի վրայ երեւալուն
պէս, թատրոնի հոծ բազմութիւնը,
ինչպէս մի մարմին, բուռն և երկա-
րառե ծափահարութեամբ ընդունեց
ներկայացումը անցաւ սանուն և լուս:
Սկսուեց յօբելեանական հանգէսը
որին արտաբերի սպասում էր ամբողջ
հասարակութիւնը: Վարադուրը բաղ-
ուելուն պէս, բեմի վրայ խմբուած էին
ամբողջ դերասանական խումբը և
հասարակական զանազան ներկայա-
ցուցիչներ, որոնք եկել էին շնորհաւո-
րելու յօբելարուհուն: Այդ ժամանակ
լուեց զայնօրեայից շնորհներ ծայր
և յօբելարուհին բեմ դուրս եկ
ուղեկցութեամբ գեր. Տէր-Բաւթիւնի
«Գէպօ»-ի Կախուլու շորերով, և դիմ-
ասանուհի տիկ. Վարդուհու: Բեմ
ծափահարութիւնը երկար ժամանակ
չէր զապարուած, մինչև որ յօբելարու-
հին նստեց իրեն յատկացրած բաղ-
կաթնով վրայ իր աջ ու ձախ ունեւ:

မှီလမ်း၌ လူ့အားလုံး၏ အကျိုးအမြတ်ကို အမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်း
 ထိန်းသိမ်းပေးရန် အတွက် အားလုံး၏ အကျိုးအမြတ်ကို အမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်း

[illegible]

၁၈၈၆ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့၊ နေပြည်တော်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဝန်ကြီးရုံး၊

ഇ-1 ചന്ദ്രനാശിതം ഉപയോഗിച്ച്, സൂര്യ

երևում է թէ Բաթումի բաղադրային ինքնավարութիւնը սահմանափակ հարկեր է նշանակել 100 միլիոն դրամով:

➤ Զալալ-Օղլուց Սահմանադիր Ժողովի անդամներ՝ Վարդոյեանի, Շեվչուկի, Չիլիսիւի և Կովալիւի, կառավարութեանը ուղարկուած է հետեւեալ հեռագիրը.— Բանակի ձախ թէին այցելութեան ժամանակ Սահմանադիր Ժողովի անդամներին հանդիպեցին ոգեւորութեամբ: Տրամադրութիւնը գեղեցիկ է: Զօրաձախատին կից ազգայնականութիւնը դարձանում է հազուադէպ կարգապահութեան վրայ և դուրս է գնդակների վարժուցից: Բանակը խնդրում է ողջունել կառավարութեանը և խոստանում է իր քաջութեամբ և մերկայքած սրերով, ղեկավարական հայրենիքի պաշտպանութեան էջերում աւելացնել նոր փայլուն երեսներ:

Դորա հետ միասին միեւնոյն ստորագրութիւններով, կառավարութեանը և զվարդիայի գլխաւոր շտաբին, ուղարկուած է հետեւեալ հեռագիրը.— Բանակի աջ թէին այցելելիս, բանակը և զվարդիան ոգեւորութեամբ ընդունեց Սահմանադիր Ժողովի անդամներին: Ամենքը մոտեցել են իրենց անձնական կեանքը և պատրաստ են իրանց կեանքը դնել հանրապետութեան անկախութեան և բարօրութեան համար: Բանակը և զվարդիան երդում են ոչ մի կտոր հող չզիջել իրենց ջերմ սիրտում հայրենիքից:

➤ Այսօր, երեկ. Ժ. 7-ին, «Պուշկինեան» դրադարանում տեղի կունենայ Ներս. դպ. VII դաս. ինքնավարութեան IX-րդ հերթական դասախօսութիւնը: Գլխաւոր պ. Նիկ. Սարգսեանը «Կեանքի ծագումը» նիւթի մասին Մուսքը 30 րոպէ:

Վրիպակներ.— Մշակի երեկուայ համարում հեռագրերի մէջ (Ռուսիայի և Ռուսաստանը) տպուած էր «Ռուսիայի չէ պարտաւորում պատերազմել Սով. Ռուս. դէմ» պէտք է լինի «չէ պատրաստուում»: Ձեռքերի բողբոջ առթիւ «Էլէթդէրուս»-ի յօդուածի մէջ տպուած է... դանդաղաների շուրջ աշակցութիւնը պէտք է լինի լուրջ. նոյն յօդուածում տպուած է «Ռուսաստանը այսօր կանգնած է համաշխարհային բանուորական շարժման դուրս, ուժեղ և անարկու. Թիւրքիայի հետ»: պէտք է լինի «ուժեղ և անարկու Թիւրքիայի հետ». նոյն յօդուածի վերջում տպուած է՝ «չէ սպաննացել Արեւմտեան Արեւելին. պէտք է լինի «Արեւմտեանը եւ Արեւելին». Հայաստան բաժնում տպուած է «ուսական պետական բոլոր ժողովրդին ունեցող հաստատութիւնները»: պէտք է լինի «պետական բանկի»:

Թատրոն եւ երաժշտ.

«Զ Ա Ր Ի Բ Ի Վ Ե Ր Զ Ը»
(Մանկական օպերա)

Գեղարուեստը մարդկային հոգու ամենաբարձր արգասիքներից մէկն է և այս կամ այն ձևով ու չափով յատուկ բոլոր ազգերին, նրա ծագելն ու մանաւանդ զարգանալը անմիջապէս կախում ունի ժողովրդի բարօրութիւնից և քաղաքական անդորրութիւնից:

Առողջ երաժշտական-գրական աշխատանքը ստեղծելու համար հարկաւոր է ստողջ, զբաղւած և այն էլ ան-

դու աշխատանք: Մեծ կը լինի այն մարդու աշխատանքը, որը իր գրուածքներով կը մօտենայ մանկան նրբազգաց հոգուն, նրա նման կը դառնայ ու նրա նման էլ կերպի:

Ձուր չէր հանդուցեալ Մ. Եքմալի-հանի գրուած գործը Ներսիսեանի դրադարանում, որը և ժողովրդի պարծանքն էր կազմում և բերեցաւ իր փայլաւոր գաղափարների ամբողջացման: Նրա կենդանի գեղարուեստական գործը, պիտք է խոստովանած, այսօր որոշ չափով շարունակողներ ունի այն էլ իր սնուած, իր ոգով և զգացումներով ներշնչուած անհիւներ անդու աշխատանքների շնորհիւ: Բացի նրա պատահական և անցողական պիտքերից, գեղարուեստի հմայիչ ոգով ստեղծուած անխնայ աշխատանքի գլուխ է անցել իր պատրաստած աշակերտ Աղաթ Մանուկեանը, որի երաժշտական կրթութիւնն ու անհուն ջանքերը հիմք են ծառայում մեզ յուսալու, որ հայոց աղքատիկ գրական երաժշտական այդ համեստ մշակի գործունէութիւնը շահաւէտ է լինելու: Գեղեցիկ բաներ, շնորհալի գործեր և ցանկութիւններ շատ կան, բայց գեղեցիկ կերպով իրականացնել մեզ տուած չէ, մանաւանդ մեր կեանքում, ջանք ու մէկի գեղեցիկ գործերը միշտ դեղձարմօնիս են կազմում գեղեցիկ խօսքերի հետ:

Այն աշխատանքն ու գեղարուեստական ոգին, որ գործադրուած էր Աղաթ Մանուկեանի նոր ձայնագրուած «Չարիքի վերջը» մանկական օպերայի մէջ, որը ներկայացուց հինգ շաբթի օրը, ամսոյս 6-ի երեկոյան, Բարեգործական Ընկերութեան Թատրոնում, գրաւական է նրա գեղարուեստական շնորհքի և ընդունակութեան:

Ձը նայած այդ գործը գիտնական աշխատութիւն չէ, բայց և այնպէս արդարութիւնը պահանջում է ասել, որ դա ներշնչուած է ամենաազնիւ բնագիտականով իր մեծ ուսուցիչ-Եկմալիանի ոգով:

«Չարիքի վերջը» օպերան իբրեւ նոր մանկական ոգու ստեղծագործութեան յատուկ ներդաշնակութիւն, դէպի իրան էր գրաւել մեծ թուով աշակերտներին և երաժշտանքի հասարակութեան: Թէ մենք անքննել, թէ խմբերգներ և թէ ընդհանուր առմամբ դերակատար մանուկները թողեցին հանդիսականների վրայ շատ ախորժ և ուրախ տպաւորութիւն: Խանդավառ ծափերի տակ մի քանի անգամ բեմ դուրս հանուեց հեղինակը, որ և շնորհակալութիւն յայտնեց հասարակութեան դէպի իրան տաժած ուշադրութեան և խրախուսանքի համար:

Արսէն Բա՛. Բերինեան

Թղթակցութիւններ

ԶԱՆԱՆ-ՕՂՆՈՒ ԱՆՅՈՒՒՄԻՆԵՐՑ

Ի
Տաճկական արշաւանքի օրերն էին՝ սեպտեմբերի վերջը, հոկտեմբերի ըսկիւրը:

Հատ ու կտոր լուրեր, անորոշ տեղեկութիւններ մի-մի անգամ հասնում էին մեզ:

Ժողովուրդը խիստ անհանգիստ էր, չգիտէր իր անկիւր. փախչէր, մնայ, թնչ անէ. ինչու էր մօտիկ անցնալ իր կրօն նեղութիւնները, փախուածը, Անգլանիկի կոնքերը, շահէնքի կա-

տորածը ձորում, տաճիկների զալը, տնովին տեւրուիլը...

Յիշում էր ու գարգանդում:

Գիւղացիք հաւաքուեցին, խօսեցին, սրտապնդիչ խօսքեր արտասանեցին, իրար խորհուրդներ տուին չըշարժուել տեղիցը, չփախչել, չբեկ գիւղը. «Դեռ առանձին վտանգ չկայ», ասում էին նրանք, մինչդեռ բոլորն էլ փախչելու մօտին էին մտածում:

Լուր հասաւ, որ Ղարսն ու Ալէքսանդրապոլը թուրքերի ձեռքին է, և նրանք արդէն Ջալուզի տէրն են, որ Համալուում կոչւ է, փախչող ծիծեռնակներն էլ՝ հայ գիւղացիներն ու գաղթականներն սայլերն երեւցին, ու աւելի լքում մտքերն առանց այն էլ լքուած ժողովրդի մէջ. ամենին միմիայն մի բան էր գրադեցնում— փախչել, փախչել ուր և լինի, թնչ-պէս և լինի. և Զարալ-Օղլիք սըրբութեամբ կատարեցին իրանց մտադրութիւնը. մնացող անհատները ասում, համոզում էին մնալ, դուր չը փախչել... լսող չկար: Գնացին և տուեցին: Փախչողները ու ապա մի առ փամանակից յետոյ դարձողները բաւականին կորուստներ ունեցան՝ թէ գրամով, թէ ապրանքներով:

Գէն, տեղացիների փախուստը որոշ չափով հասկանալի էր. մարդիկ ցանկանում էին իրանց գլուխն ազատել. դուք պէտք է տեսնէիք թէ ինչպէս էին փախչում պետական զոյքերը՝ թշնամու ձեռքից ազատելու համար: Այդ բանում առաջնութեան դափնին պատկանում է Համբարակային վարչութեան տեղիս պահեստների կառավարչին և զօրաճարտարապետական վարչութեան ներկայացուցչին: Սրանցից առաջինը կարողացաւ տանել բաւականաչափ մթերք՝ գետնախնձոր, ցորեն, նաև սաւառ և սալեր. մնացածից ծառայողներն էլ թալանի տուին ու տարան իրանց բաժինը... Միւսը նոյնպէս՝ իր մօտ եղած գոյքը ուղարկեց Չէզը գօտի, ուր և անյայտացաւ:

Այստեղ կան խնամատարարութեան հաշուով պահող ուրբանցներ, հազարից աւելի ուրբերով ու մօտ հարիւր պաշտօնեաներով. որոնց մօտաւորապէս սեպտեմբերի ընթացքում պիտի փոխադրէին Ղարս, յանձնելով Մոսկուայի կոմիտէին: Տեղի ունեցած դէպքերը արդեւուիթ եղան նրանց տեղափոխութեան ու նրանք առանց ձեռնուղ պաշար տեսնելու, առանց փայտի, մնացին տեղում, կարուած կենդանիք՝ Թրեանից, առանց դրամի...

Մոսկուայի էր լինելու նրանց դրութիւնը, եթէ այդպէս էլ մնային: Ղարաքիլայում կար բաւականաչափ մթերապաշար, բայց ստանալ չէր լինում, որովհետեւ սայլերը չէին գնում, նախ անխիղճ պայմաններ առաջարկելու և երկրորդ՝ բռնադատման ենթարկուելու վախի պատճառով: Այդ փամանակներն էր, որ տեղս եկաւ պարլամենտի անդամ Լ. Չառաֆեանը, Ղարաքիլայի գաւառական զեմստովոյի անդամ Ղամարեանը, որոնց վճռով ու առաջարկութեամբ՝ Համբարային վարչութիւնն իր ունեցածի մնացորդը՝ 32 գլուխ եղջիւրաւոր անասուններ ու 2—3 ձին, 2,000 փութ չափ գետնախնձորն ու մի քանի մանր բաներ յանձնեց որբանոցներին. նոյնպէս վարուեցին նաև Մանֆինի ներկայացուցիչները, տալով նոյն ուրբանոցներին իրենց պահեստում եղածը՝ 400 փութ աղ,

200 փ. բուրդ, մի քանի պարկ շաքարաւազ և մօտ 30 շիշ կոնեակ ու բաւականաչափ դատարկ պարկեր: Ստացաւ Ղարաքիլայից՝ մի քանի պաշտօնեաների անձնագրերով հանգում 1,800 փութ մթերք:

Որբանոցների համար մի քանի ամսուայ պաշար, որը բաւականաչափ է, պաշտօնեաների ասելով, մինչև յունվարի վերջը՝ ինչ վերաբերում է պաշտօնեաների ուժիկներին՝ նրանք ահա 4—5 ամիս է ուժիկ չեն ստանում, բայց իրանք կարողանում են մի կերպ ապրել՝ որբանոցից օրուայ սնունդն ստանալով:

Փախուստի ժամանակ թէ որբանոցները և թէ պաշտօնեաները, մի երկուսի բացառութեամբ, մնացին իրենց տեղը. մնացողները նոյն իսկ յորդորում էին հեռացողներին մնալ, չփախչել, գիւղը չգաւառելու, բայց լսող չեղաւ:

Հոկտեմբերի վերջերն էր, որ երեւաց վրաց մի փոքրիկ զօրամաս՝ 3—10 հոգուց բաղկացած, որը եկաւ ու մնաց տեղում. նրանցից յետոյ եկան հետիոտն զօրամասեր:

Գ. Է. Է. Ն.

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹ.

Մեծ. պ. խմբագիր.

Թոյլ տուէք, խնդրեմ, Ձեր թերթի միջոցով յայտնել հետեւեալը.

Իսկանդերի 28-ին, երեքշաբթի օրը, Կովկասի Հայոց Բարեգործական Ընկերութեան դահլիճում (Կամերնի Թատրոն) տրուեց «Счастіе» պիէսը, յօդուտ Տփիսիս Առաջին Հայկալէ-Յ. հասարակական եռանկալ նապիտին: Ներկայացման այն և մեծ յաջողութիւնը կապուած էր գեղարուեստի տաղանդաւոր սպասուորներ և ամենքից յարգուած տ. Ե. Տ. Ժիւսարեայի, պ. պ. Դիսկու, Խողորմի, Կաշակու և ուրիշների անունների, ինչպէս և այն սիրալիւր վերաբերմունքի ու եռանդի հետ, որ ցոյց տուին տ. տ. Ա. Մ. Աթաբեկեանը, Ե. Բ. Առստամեանը, Մ. Մ. Ֆարութիւնեանը, օր. օր. Աթաբեկեանները և գիւմարիտի տեսուչ պ. Ա. Աղաջանեանը, իսկ Աուլիցիտի և ծրագրերի վաճառման գործում թատրոնի վարիչ պ. Օրոլէսիկին և մի քանի յարգելի օրերողներ և պարուներ, որոնց ամենքին հրապարակօրէն յայտնում եմ խորին շնորհակալութիւնս և դպրոցի չքաւոր աշակերտութեան կողմից մատուցանում երախտագրութեան գեղեցիկ զգացմունքներից հիւսուած մի ծաղկեկոնչ:

Վերատեսուչ գիւմարիտի՝
Հ. Յովհաննիսեան

Պարագիր՝ Ա. ԲԱՐԱՆԱՆԵԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅ ԺՈՒՅՈՒՆ
ՎՐԴԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆ

[illegible][illegible][illegible]

18.

1747

բարձր
 քանական
 Կաներ-
 часть
 Ին Զայ-
 րն և
 Դեղաբ-
 արանքն
 Տ. Ժե-
 ղաբարձի
 Ընկերի
 Բարեբ-
 ր ցոյց
 Կանը,
 Դ. Յա-
 Յ. Բա-
 տեան
 Ընկերի
 Բարեբ-
 ր և
 Լ. Բա-
 ռաբար-
 Բարեբ-
 ր Զայ-
 րն և
 Դե-
 ղաբ-
 արան

ԴՆԻՔ
 ՆԻԿԱՆԵՍ

♂ M^r
H. P. H. L.

